

V. 40 Osvícená bytost nemá co získat ani co ztratit.

VIŠNU pokračoval: Existenci a činnosti těla lidé říkají život a smrtí nazývají to, když se jednoho těla zbaví, aby získali jiné. Od takových představ ses osvobodil, Prahládo. Co je pro tebe smrt a co je pro tebe život! Tyto výrazy jsem použil jen pro vysvětlení, neboť ty ve skutečnosti nežiješ ani neumíráš. Třebaže jsi v těle, jsi netělesný, neboť tělo nevlastníš. Jsi pozorovatel, jsi nehmotná Inteligence. Podobně existuje vzduch v prostoru, není k prostoru připoután, a je tudíž osvobozený od prostorových omezení. V určitém smyslu jsi však tělem, neboť skrze tělo zakoušíš vzruchy a podněty. Podobně v určitém smyslu odpovídá prostor za růst rostliny, neboť nemůže zabránit jejímu růstu.

Jsi osvícený. Co pro tebe znamená tělo či vtělení? V očích nevědomců existuje jen tvoje forma. Ty jsi však všechno, po všechny časy. Jsi vnitřní světlo Vědomí. Co pro tebe znamená tělo či netělesnost? Co si chceš podržet a čeho se chceš vzdát? Ať je tu počátek nebo konec vesmíru, pro toho, kdo překročil bytí a ne-bytí, to neznámá nic. Ten, kdo překročil bytí a ne-bytí, je za všech okolností pevně ustálen v poznání Já. Bez ohledu na to, zda bytosti ve vesmíru žijí a vzkvétají, anebo všechny zahynou, je pevně ustálen v poznání Já.

Nejvyšší Bůh přebývá v těle. Neumírá, když umírá tělo, a nemění se, když se tělo mění. Jakmile se zbavíš mylných představ, že patříš tělu nebo že tělo patří tobě, pak ztrácíš smysl myšlenky jako „těla bych se měl vzdát“ či „těla bych se vzdávat neměl“, „to jsem udělal“ a „tamto bych měl udělat“.

Osvícená bytost je neustále činná, avšak nic nekoná. Stav nekonání se nedosáhne nečinností! Nekonání tě osvobodí od zakoušení, neboť sklízí jen ten, kdo zasel. Jakmile zmizí představy „já konám“ a „já zakouším“, zbude pouze klid a mír. A je-li tento klid a mír pevně ustálen, je tu osvobození.

Osvícená bytost nemá co získat ani co odmítnout. Zmizí-li představa subjektu a objektu, je tu osvobození. Osvícená bytost, jakou jsi i ty, žije ve světě, jako by byla navždycky ve stavu hlubokého spánku. Ó Prahládo, proživej svět, jako bys napůl spal. Osvícená bytost nejásá, má-li radost, ani netruchlí v bolesti. Jedná bez záměru, jako když křišťál neúmyslně odráží věci, které jsou v jeho blízkosti. Osvícená bytost je plně probuzena do poznání Já, ale ve vztahu ke světu je jako spící. Jedná ve světě jako malé dítě, bez pocitu ega i všeho, co s tím souvisí. Ó Prahládo, dosáhl jsi stavu boha Višnu. Vládni v podsvětí po dobu kosmického cyklu, jenž je jedním dnem v životě Stvořitele Brahmy.